

Syksyn alkaessa rukoilen rauhaa

Syksyn alku on monelle aikaa, jolloin aloitellaan jotakin uutta. Kesän jälkeen puhaltavat eri tuulet, alkaa koulu, työt, harrastukset. Tänä syksynä elämme vielä epävarmaa aikaa, kuin odottaen, joko taas perutaan kaikki, suljetaan ovet ja vetäydytään neljän seinän sisälle.

Epävarmuus on kuitenkin myös yksi elämän perustavanlaatuisia ominaisuuksia. Niin kuluneelta kuin se kuulostaakin, meillä on vain tämä hetki ja tämä yksi elämä. Ilman koronaepidemiaakin yllättäviä asioita tapahtuu, sekä ikäviä että hyviä asioita. Ilman koronaepidemiaakin ihmisiä sairastuu, menehtyy, menettää työpaikkansa. Koronaepidemiasta huolimatta ihmiset rakastuvat, valmistuvat opinnoista, saavat työpaikkoja, perustavat perheitä.

Hän, joka perustaa toivonsa muuttumattomaan Jumalaan, voi elää rauhassa. Se rauha on pohjavire, joka pysyy, vaikka elämä heittäisi eteen tuntemattomia ja pelottaviakin asioita. Se rauha ei perustu omiin kykyihin, vaan on meille ulkopuolelta annettu.

Jumalan rauha olkoon sinun kanssasi.

”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.” Joh.14:27.

Kirjoittaja on Irja Voutila, Heinolan seurakunnan lähetys sihteeri